
Eva Janděčková: Nadějí je smíření se světem

Eva Janděčková: Nadějí je smíření se světem

V konkurenci 23 studentů českých vysokých škol získala jednu z hlavních cen 16. ročníku Premio Iberoamericano Eva Janděčková, posluchačka Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v oboru španělština-francouzština, za práci „Ernesto Sábato: Tunel. Jeden i druhý.“ Významy, která slova „tunel“ a „jeden i druhý“ nesou, jsou, jak se ukázalo, složitější, než by se mohlo na první pohled zdát.

Eva Janděčková

Čím konkrétně se vaše práce o díle Ernesta Sábata zabývá?

Práce z hispanoamerické literatury se týká především velkého románového díla Ernesta Sábata El Túnel, prvního z jakési volné trilogie románů „El túnel,“ „Sobre héroes y tumba“ a „Abaddón el Exterminador,“ česky Tunel, O hrdinech a hrobech a Abaddón zhoubce. Práce se zabývá určitými tématy, která se vracejí i v druhé knize O hrdinech a hrobech, tedy protiklady a opozicemi, protože Sábatova koncepce, nejen literatury, ale víceméně celého jeho pohledu na svět, je taková, že všechno se odehrává v protikladech, v opozicích, které vyjadřuje bojem nebo harmonií dvou protilehlých sil. Takže moje práce se zabývá jednotlivými dvojicemi, které se vyskytují s těmi hlavními, ale samozřejmě by se toho dalo najít víc.

Proč jste zvolila právě tohle téma? Bylo to kvůli literárním kvalitám díla nebo kvůli širším souvislostem autorovy koncepce a jeho světonázoru, o kterých jste se zmiňovala?

Zvolila jsem ho částečně díky shodě náhod. Vděčím za to hlavně paní doc. PhDr. Hedvice Vydrové, která byla vedoucí práce a která mě k tomuto dílu i autorovi přivedla. Co se týče tématu mé práce, i to vzniklo na její popud, ale musím říct, že jsem měla velký zájem o tomto díle psát, protože je hodně komplexní a silně člověka do sebe vtáhne, přinejmenším mě osobně určitě.

Co bylo pro vás největším problémem v práci o Ernestu Sábatovi? Bylo něco, s čím jste nepočítala, že bude tak složité?

Největším problémem byla právě bohatost a rozmanitost všeho, co se v díle vyskytuje. Dílo si hodně hraje se symboly, víceméně tradičními, křesťanskými nebo jinými z velkého množství rozmanitých pohledů na svět, ale tyto symboly mají v různých tradicích různé významy, takže člověk se dílem těžko prokousává. Je tam toho opravdu hodně a těžko se dá říct, že něco je tak a také to tak skutečně je.

Čili ten nejtěžší oříšek byl lingvistický nebo spočíval v bohatosti významů a souvislostech konotací, které jste zmínila?

Největší oříšek byl v bohatosti samotného díla a pak v tom nějak mou vlastní práci strukturovat a neodběhnout od tématu.
Co bude dál s tímto autorem ve vaší mysli? Budete se jím konkrétně dále zabývat nebo nasměruje váš zájem k jiným oblastem, kterými byste se dál chtěla věnovat?

Ve své diplomové práci jsem zvolila téma lingvistické, takže už jsem utekla, ale není všem dnům konec. Co se týče tohoto autora, pro mě je nesmírně zajímavý, jeho dílo je velmi působivé, ale poměrně depresivní, takže na jednu stranu si myslím, že se k němu budu vracet, na druhou stranu si od něj ráda, alespoň na čas, odpočinu.

I sebe depresivnější dílo snad má v sobě nějakou naději. Má ji podle vás i El Tunel Ernesta Sábata?

O tom se literární vědci neustále dohadují, jestli toto dílo v sobě nějakou naději má nebo nemá. Podle mě to většinou záleží na tom, jak si ho každý přebere a jak ho pro sebe interpretuje. Pro mě osobně naději v sobě má.

A v čem ta naděje spočívá?

Podle mě v tom, že hlavní hrdinové, kteří byli většinou veskrze negativní, se přece jen, ačkoliv třeba dopadli špatně, nakonec trochu zklidnili a smířili se světem, který byl proti nim a ke kterému byli vždycky v opozici.

Děkuji za rozhovor.

[více o 16. ročníku Iberoamerické ceny](#)

(Marie Kohoutová)